

i det andet Affsnit af Loven, andet Affsnit naturligvis, for saa vidt man vedtager vore Ændringer. Den nye § 2 omhandler nærmere Reglerne for Betalingsmaaden og Reglerne for de Gebyrer, der skulle erlægges. I § 3 have vi foreslaaet, at en eventuel Underbalance skal dækkes af Statskassen, saaledes som det nærmere bestemmes ved de aarlige Finanslove. Jeg skal ikke yderligere omtale disse Paragraffer. Ændringerne ere jo en Følge af selve Hovedforslaget. Vedtages ikke Hovedforslaget, ville Ændringsforslagene jo falde bort af sig selv, men jeg skal kun henstille til det høje Tings Velvilje at tage den nye Tanke under Overvejelse og mulig stemme for den.

Vajer: Jeg har bedt om Ordet for at begrunde et Ændringsforslag, men jeg vil dog ganske kort, inden jeg gør det, sige, at denne nye Tanke om de offentlige Fæstkontorer forekommer mig at være ret tiltalende og vil maaſte senere blive gennemført; men skulde den berede Lovforslaget Vanstieligheder, sætter jeg dog saa meget Pris paa at faa denne Lov igennem, den indeholder et saa stort Fremstridt, at jeg ikke vil stemme for det, hvis det skulde møde Modstand f. Eks. fra den højtærede Ministers Side. Jeg takker det ærede Udvalg, fordi det har taget min Henstilling fra 1ste Behandling til Følge og stillet et Ændringsforslag under Nr. 7 om, at Bevilling kan meddeles saa vel Kvinder som Mænd. Da denne Sag sidste Gang var til Forhandling her i Folketinget, den 15de Marts 1887, havde Udvalget ikke stillet noget saadant Forslag, og jeg stillede derfor et Ændringsforslag til 2den Behandling; men Sagen kom ikke videre, blev ikke afstemt, den blev jo standset. Nu har jeg taget en Del af dette Ændringsforslag op, men jeg siger en Del, fordi det for en Del er gjort unødvendigt ved det Forslag, der er stillet af det ærede Udvalg. Det ærede Udvalg har været driftigere, end jeg var den Gang. Jeg turde nemlig ikke foreslaa, at ogsaa gifte Kvinder, som leve i Formuesælleskab med deres Mand, skulde kunne udøve denne Virksomhed, men da det ærede Udvalg har været saa driftigt at gøre det, har jeg ogsaa turdet følge det og gaa med dertil. Men er det slet, maa ogsaa det ærede Udvalg erkende, at der findes et lille Hul i dets Ændringsforslag. Jeg tror ikke, De kunne gaa udenom denne Sag, De ere nødtre til at spørge: Hvad vil Følgen blive, dersom en gift Kvinde søger om denne Bevilling? Skal den da nægtes? Eller skal den gøres afhængig af, om hendes Mand til-

lader det eller ej? Og dernæst, hvis en gift Kvinde i selvstændig Stilling faar en saadan Bevilling og saa gifter sig, skal saa Bevillingen tages fra hende? Jeg hørte jo af den ærede Ordfører, at dette Spørgsmaal har man ikke turdet gaa nærmere ind paa i Udvalget, fordi man, saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, frugtede for at komme ind paa dette store, vanskelige Æmne om gift Kvindes Myndighed i det hele taget. Men det tror jeg slet ikke er nødvendigt; man løser kun Spørgsmaalet for dette enkelte Tilfælde; det kan ganske vist have Følger ogsaa ved senere Love, men den Tid den Sorg! Jeg anser det for ganske nødvendigt, at man faar en Løsning her paa dette Sted. Thi er der ingen Løsning i Loven, er det Administrationen, der kommer til at afgøre det, og set fra Lovgivningsmagtens Standpunkt er det dog ønskeligt, at en saadan Tvivl ikke overlades til Administrationens Afgørelse. Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne henvise til en Udtalelse af den højtærede Justitsminister. Da jeg i sin Tid havde stillet det samme Forslag, at gift Kvinde, som havde faaet denne Bevilling, skulde have Myndighed til at handle og paadrage sig Forpligtelser i alle af Fæstevirksomheden opstaende og til samme knyttede Netsforhold — kun med den Forskel, at de gifte Kvinder, der levede i Formuesælleskab med deres Mand, vare undtagne, udtalte den højtærede Minister den 15de Marts 1887 sig herom — det staar i Tidenden Spalte 2630 — og sagde, at han i det hele ikke havde noget reelt at indvende derimod, troede ikke, at denne Ændring kunde berede Lovforslaget nogen Vanstielighed, hverken hos det andet Ting eller hos Regeringen, og han tilføjede, at han betragtede det som naturligt, at gift Kvinde, der har faaet Tilladelsen, har Myndighed til at handle og paadrage sig Forpligtelser i alt, hvad der vedrører Fæstevæsenet — netop det Udtryk, jeg her har brugt. Men naturligvis var den højtærede Ministers Udtalelse knyttet til den Bestemmelse — der nu ikke staar der — at gift Kvinde, der lever i Formuesælleskab med sin Mand, ikke kunde faa Tilladelsen. Derfor vil jeg meget bede den højtærede Minister udtale sig bestemt, om han mener, at gift Kvinde, som lever i Formuesælleskab med Manden, skal være undtaget. I saa Fald haaber jeg, at det ærede Udvalg til 3dje Behandling vil sætte denne Undtagelse ind og dertil knytte det Ændringsforslag, jeg her har stillet. Det er naturligvis et Fremstridt, som man maa være taknemlig for, men jeg vilde selvfølgelig være endnu gladere, om